

EL BUTLLETÍ DEL SEPAP

NUM 0001

FEBRER/MARC -1995

PERIODE-1

EDITORIAL

Tens a les mans el butlletí del Sepap. No vol ser una publicació mes de tantes com n'hi ha. Aquesta es nostra, i axó la fa important, valuosa, estimada.

Tens a les mans una eina que cal fer servir, sinó es rovella i perd tota la seva raó de ser. Es una eina que ens fa presents els uns en els altres, una eina que té com a finalitat anar obrint soles nous en el nostre camp de treball per a poder-ne collir un dia els fruits d'una nova justícia, d'un nou alliberament.

Hauria de ser com un cinquè evangeli, no pas per a relatar de nou el que fou Jesús, que va dir i què va fer, sinó per que sigui Bona Nova d'avui del Jesús que es, manifestat per nosaltres que ens l'hem cregut, el portem a dins i el testimonien!, perquè allibera.

Com tota publicació es formada per lletra, lletra escrita, però lletra-expressió de desitjos, d'aprofundiment, de projecció, lletra viva, tant mes viva si no deixem que sigui només una publicació sinó el caminar del nostre col·lectiu.

El Butlletí es nostre, teu i meu, també de l'altre i de tot el qui vulgui allò que diu el Senyor per boca d'Isaïes: "allibera els empresonats, deslliga les corretges del jou, deixa lliures els oprimits i trosseja jous de tota mena. Comparteix el teu pa amb els qui passen fam, acull a casa teva els pobres vagabunds, vesteix el qui va despullat. No els defugis que son germans teus!".

Avui comencem, amb ganes, il·lusió i esperança. Com passa amb el devenir de les estacions, tindrem dies i èpoques de tot, però no ens volem deturar: darrera la foscor de l'hivern ve l'esclat de la primavera i la llargària de la llum de l'estiu, i cicle darrera cicle la vida va avançant i la historia l'anem escrivint, fins que "vindrà el dia que quan alcem la vista veurem aquella terra on, escrit amb lletres vives, s'hi llegeix: Llibertat!.

Josep Maria Fabró

Dipòsit Legal: B-12460-1995

EXPERIÈNCIAS

La petita Secció que, ara per ara, ocuparà aquesta plana del nostre butlletí vol recollir i donarà conèixer totes aquelles vivències, grups, experiències concretes... i tot allò que vosaltres, els lectors pugueu explicar-nos o suggerir-nos. Vol fer d'aparador de la vida, de l'activitat, de la dinàmica que entre tots anem donant a axó de la Pastoral Penitenciària. Estem oberts, i de fet esperem, que ens digueu la vostra!

Aquest primer article està basat en les aportacions que hem recollit dels alumnes del primer curs de "Voluntariat cristià a les presons" que recentment ha finalitzat. És el primer curs reglat que des del Sepap hem organitzat. La coincidència de la inauguració del butlletí amb la finalització de quelcom tan important com és el primer curs de formació, ens ha fet fixar-nos en aquesta primera experiència humana. L'experiència humana d'un grup de persones que han fet un curs teòric-pràctic sobre el voluntariat a presons.

EL QUE ENS DIUEN L'ALUMNAT DEL CURSET DE VOLUNTARIS:

"A les presons no hi ha presos, hi ha persones". Aquesta es una frase que vaig poder escoltar en la revisió del primer curs que des del Sepap vam organitzar conjuntament amb l'Escola de l'Esplai.

Realment em va fer goig poder sentir-la, per que es molt més que una frase. Reflexa una actitud. Gens més enllà volíem anar en els objectius que ens proposavem pel curs.

En fer aquesta revisió, no tant metodològica i de contingut, sinó de vivència d'aquesta experiència humana que es l'acostament a la presó, tot l'alumnat, uns 25, van tenir ocasió d'exposar-nos el que de bó i dolent els havia remogut per dins, el curset.

Ens parlaven d'un curset molt més plè de dimensió humana que de qüestions tècniques. Fins i tot, ens deien que seria bó de generalitzar a d'altres aspectes la sensibilitat que aquest curs feia despertar, o be que servia el que s'havia après i viscut per a millorar la nostra activitat quotidiana.

Seria faltà d'atribuir-nos, els organitzadors, el cert èxit del curset que afirmacions com les anteriors poden fer intuir. (També vam rebre crítiques que apuntem per a futures edicions).

Dic que seria faltà per què el mèrit, la té la pròpia pastoral de la llibertat (no la de la presó). Veure, sentir i escoltar algunes experiències que ens parlen intensament, al cor, com des de la foscor d'una privació de la llibertat, d'un alt mur de ràbies contingudes, de drogues, de violències... hi ha possibilitats d'oxigenar, hi ha possibilitats d'acompanyar en el creixement, hi ha ocasió de plorar conjuntament... Tot axó omple i empeny endavant

Aixó, aquest desig, d'endegar quelcom, de començar a funcionar, de tirar endavant coses, aquesta pastoral de LLIBERTAT, era flotant a l'ambient de la revisió.

Deien els alumnes que havien descobert que no hi ha "bons ni dolents"; ens parlaven que l'après i el viscut en el curset era només un punt de partença, que calia anar molt més enllà; que mai serà prou dignificada la vida a les presons; que podem fer molt per que s'obrin les portes a altres coses diferents a la presó (alternatives, treballar "post-presó...).

L'experiència d'aquest curs ens colpegi ara a millorar-lo, a corregir allò que ens han dit que no estava prou be, i a anar endavant cara futures edicions. N'estem contents.

Jordi Mañá i Martínez

TOT APROFUNDINT...

Aquesta part del nostre butlletí vol ser la part central, l'article de fons. La part que ens fa reflexionar i per tant també avançar. També us l'ofereixo. És vostra.

UN VOLUNTARIAT PER A TRENCAR MURS...

per
ANDREU OLIVERAS

Avui sabem que la presó no és una institució ni educativa ni terapèutica. De cap manera no pot ser el lloc de la degradació, de la deshumanització. Les nostres presons han fet, en els darrers anys, importants avenços en el respecte als drets humans i en la qualitat de vida i de serveis al pres.

La presó, doncs, no és una bona eina de reinserció, però, ja que existeix, pot ser també - encara que ho sigui de manera imperfecte - una ocasió de reinserció, un espai facilitador d'ocasions - de programes - d'elements educatius, d'aprenentatges fent que es surti de la presó amb un bagatge útil sensiblement més ric que quan van entrar.

Un bagatge útil que no sigui només epidèmic, superficial, sinó que pugui calar una mica a fons en la persona. La primera prova xocant l'experimentarà a la seva sortida en llibertat.

Molts interns, quan viuen en llibertat, manifesten que l'autèntica presó comença al carrer, quan hom s'adona que tot el que havia pensat i somniat dins el clos penitenciari no existeix fora o que la realitat és més dura i complexa del que imaginaven i un no té prou capacitat, prou bagatge per encaixar-la.

Construir el "després" de la presó està íntimament relacionat amb les possibilitats reals que la persona trobi per portar una altra vida. Una persona sense ocupació, sense un nucli familiar o sense un espai en què viure, té greus dificultats per a mantenir el seu equilibri personal i frenar la desintegració social. I una persona sense horitzó, sense possibilitats personals d'imaginar el futur diferent està condemnada a no poder refer la seva vida, i per tant, a repetir-la.

El veritable treball "a les presons" es fa amb més profunditat i perspectiva

de futur quan un és capaç de trencar els murs. Això demana un nou voluntariat que vagi més enllà de la presó, doncs els problemes reals no estan "dins" sinó "fora".

L'Església, "Comunitat Cristiana", ha gastat moltes energies en les presons, en el treball silenciós i amagat de tants capellans, religiosos, religioses i voluntaris però crec que hauríem de gastar-ne moltes més en saber "entomar" la gent que surt de la presó, en oferir propostes concretes que facilitin un retorn positiu a la comunitat humana i que serveixin per la construcció pràctica d'una vida diferent amb el seu passat. Una pastoral "a les presons" ha de ser punt de referència d'una pastoral de "post-presó" que aposti d'una manera concreta i evangèlica per la causa de la reinserció

BREUS

EL BUTLLETÍ DEL SEPAP: El teniu a les mans. Aquest és el primer numero, però volem que en surtin molts més. La nostra idea, el nostre compromís és fer-vos-el arribar cada dos mesos. Ara per ara és simple i precari. Pensem que és millor començar amb poc i anar creixent, que no fer-ne un "bluff" i després anar caient. Té bàsicament 4 planes/secció:

- a) L'EDITORIAL, que recollirà el que és la línia de fons del pensament i d'opinió nostre, del SEPAP, i sobre temes de l'actualitat i candents.
- b) Les EXPERIÈNCIES, que és una plana oberta a recollir tot allò que de vivències puguem averiguar o ens pugueu fer arribar. Aquesta Secció hauria de recollir totes les "experiències" que fem els cristians en el món de la presó. Si teniu quelcom per a fer arribar als altres, quelcom per explicar-nos del què feu, del què teniu, restem oberts.
- c) El TOT APROFUNDINT, què vol ser la Secció de pensament, allò que ens és tant necessari, una formació permanent, unes reflexions sobre qualsevol dels àmbits d'actuació de la nostra pastoral. És allò que ens dóna serenor, però alhora ens esperona a moure'ns.
- d) i aquesta que esteu llegint: la Secció de BREUS, on pretenem donar-vos informació: agenda, calendari, llibres suggerits, notícies breus,....

Volem que tot plegat sigui una eina útil i viva. Necessàriament comptem amb vosaltres amb la vostra col·laboració i amb la vostra aportació de suggeriments per la millora. Esperem que sigui ja des d'ara una bona eina de relació.

El LOCAL del SEPAP. encara ens falta acabar d'enllestir-lo del tot, però esperem que ben aviat us podrem convidar a una inauguració, la del nostre nou local. Encara no tenim telèfon, ni horari fixe, ni dies de permanència, ja que tot està embastat i per arreglar. Mica a mica. Ja us l'anirem dient més de coses. De moment, sapigheu que ara som a la Barceloneta, a la Parròquia de Sta. Maria de Cervelló. Al C/ Almirall Cervera, num 10,2on pis. Esperem que ben aviat us hi podrem atendre.

La FORMACIÓ PERMANENT d'enguany l'hem enllaçat amb el contingut del què es va fer a l'assemblea de principis de curs: "Com som evangelitzadors". Envoltant aquest tema hem pensat de fer tres sessions de reflexió i de comunió.

La primera que fou el dia 11 de febrer, dissabte, a les 10'00 del matí, al C/ Miquel i Planes, 26 (residència del Sagrat Cor), i que portà per títol "Com evangelitza Jesús i com aprendre'n". La portà Mn. Josep Escós.(sacerdot d'Igualada).

La segona que és prevista pel dissabte 1 d'abril, a la mateixa hora, i sense poder concretar-vos encara el lloc, tindrà per títol "La nostra espiritualitat de voluntaris", i la dirigirà Mn. Andreu Oliveras, el sacerdot del C.P. Quatre Camins.

La tercera, que la vam datar pel dissabte 13 de maig, porta per títol "Responsabilitats i possibilitats de les comunitats cristianes amb els presos i marginats", i compartirà amb tots nosaltres el seu parer i la seva experiència Mn. Romà Fortuny.